

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.06.1996, sp. zn. 3 To 108/96, ECLI:CZ:KSCB:1996:3.TO.108.1996.1

Číslo: 37/1997

Právní věta: II. Právo podat stížnost proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. má poškozený ve smyslu § 43 odst. 1 tr. ř. (§ 307 odst. 5 tr. ř.).

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 21.06.1996

Spisová značka: 3 To 108/96

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Stížnost

Předpisy: 141/1961 Sb. § 43 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37

I. Dlužné výživné není škodou způsobenou trestným činem. Při podmíněném zastavení trestního stíhání pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 tr. zák. proto nelze aplikovat ustanovení § 307 odst. 3 tr. ř. Povinnost uhradit dlužné výživné je možno uložit v rámci přiměřených omezení ve zkušební době podle ustanovení § 307 odst. 4 tr. ř.

II. Právo podat stížnost proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. má poškozený ve smyslu § 43 odst. 1 tr. ř. (§ 307 odst. 5 tr. ř.).

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 2. 1996

sp. zn. [3 To 108/96](#))

K stížnosti poškozené zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 30. 1. 1996 sp. zn. 1 T 294/95 a tomuto soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Českém Krumlově o podmíněném zastavení trestního

stíhání obviněného J. K. podle § 307 odst. 1, 2 tr. ř. a stanovení zkušební doby v trvání 18 měsíců s tím, že podle § 307 odst. 3 tr. ř. je obviněný povinen ve zkušební době uhradit dlužné výživné. Na obviněného byla podána obžaloba pro dvojnásobný trestný čin zanedbání povinné výživy dle § 213 odst. 1 tr. zák. Těchto trestných činů se měl dopustit neplacením výživného v období od srpna 1994 do března 1995, s výjimkou října 1994, vůči své nezletilé dceři L. K. k rukám matky B. K., takže dlužné výživné činilo 3500 Kč, a dále ve stejném období neplacením výživného pro nezletilého syna J. R. k rukám matky I. O., přičemž dluh na výživném činil 3150 Kč. Vyživovací povinnosti byly v obou případech stanoveny rozsudky soudů, a to Okresního soudu v Českém Krumlově a Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Okresní soud shledal podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání podle ustanovení § 307 odst. 1, 2 tr. ř. Poukázal přitom na to, že se obviněný v přípravném řízení ke shora popsánému jednání doznal, zavázal se nadále plnit zákonnou vyživovací povinnost a uhradit i dlužné výživné a dal souhlas s takovým procesním postupem.

Proti tomuto usnesení podala v zákonné lhůtě stížnost zákonná zástupkyně nezletilého poškozeného J. R., jeho matka I. O. Poukázala na to, že obviněný i nadále výživné neplatil, a to v měsících červenec, srpen, září a říjen 1995. Celkový dluh ke dni 31. 12. 1995 činil 4900 Kč.

K podané stížnosti krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení jemu předcházející a zjistil, že usnesení nemohlo obstát.

Podle § 307 odst. 1 tr. ř. může se souhlasem obviněného soud podmíněně zastavit trestní stíhání v řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, jestliže se obviněný k trestnému činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, a vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

Protože dlužné výživné není škodou způsobenou trestným činem, nebylo v tomto případě nutno zkoumat splnění podmínky ustanovení § 307 odst. 1 písm. b) tr. ř. týkající se náhrady škody. Zákonná zástupkyně nezletilého poškozeného měla právo stížnosti proti uvedenému rozhodnutí okresního soudu podle ustanovení § 307 odst. 5 tr. ř., neboť trestní řád toto právo přiznává každému poškozenému, tedy osobě vymezené ustanovením § 43 odst. 1 tr. ř., nikoli jen poškozenému uvedenému v ustanovení § 43 odst. 2 tr. ř. V opačném případě by totiž muselo ustanovení § 307 odst. 5 tr. ř. výslovně vymežit právo stížnosti toliko pro poškozeného, který má podle zákona proti obviněnému nárok na náhradu škody podle ustanovení § 43 odst. 2 tr. ř. obdobně, jak to činí pro takového poškozeného, který navíc svůj nárok uplatnil, ustanovení § 246 odst. 1 písm. d) tr. ř. u odvolání.

Okresní soud pochybil, jestliže uložil obviněnému povinnost ve zkušební době uhradit dlužné výživné podle § 307 odst. 3 tr. ř. Toto ustanovení výslovně pojednává o náhradě škody způsobené trestným činem. Dlužné výživné však takovou škodou není, proto měl okresní soud takové omezení obviněnému uložit podle ustanovení § 307 odst. 4 tr. ř. v rámci přiměřených omezení ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání (srov. č. IV/1968 Sb. rozh. tr.).

Soud prvního stupně však dostatečně nerespektoval ustanovení § 307 odst. 1 tr. ř., když si neopatřil dostatečné podklady pro celkové zhodnocení osoby obviněného právě s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu v době rozhodování soudu a k okolnostem případu, aby bylo možno rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání považovat za dostačující. Pokud by tak učinil, mohl by pak zhodnotit postoj obviněného k plnění vyživovacích povinností během probíhajícího trestního stíhání i po jeho výslechu v přípravném řízení a případné důvody jeho zjištěného počínání. I když případné

neplnění vyživovací povinnosti po sdělení obvinění nemůže v probíhajícím trestním řízení rozšířit trestní odpovědnost obviněného, okresní soud by měl takové poznatky, které by umožnily důsledně se vypořádat s úvahou o naplnění podmínek § 307 odst. 1 tr. ř. pro podmíněné zastavení trestního stíhání. Nelze samozřejmě vyloučit, že i poté by shledal tyto podmínky za splněné.

Z těchto důvodů tedy krajský soud k podané stížnosti zrušil napadené usnesení a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.